

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

ἔς τί δέ νιν πτανὸν καὶ ἑκαβόλον ὤπασας ἤμεν
ὡς μὴ πικρὸν εἶντα δυναίμεθα τήνον ἀλύξαι;

XV (XII)

Μορφὰ θηλυτέραισι πέλει καλόν, ἀνέρι δ' ἀλκά.

XVI (XIII)

Αὐτὰρ ἐγὼν βασεῦμαι ἐμὰν ὁδὸν ἐς τὸ κάταντες
τῆνο ποτὶ ψάμαθόν τε καὶ αἶονα ψιθυρίσδων,
λισσόμενος Γαλάτειαν ἀπηνέα· τὰς δὲ γλυκείας
ἐλπίδας ὑστατίω μέχρι γήραος οὐκ ἀπολειψῶ.

XVII (XVII)

Πάντα θεῶ γ' ἐθέλοντος ἀνύσιμα· πάντα βροτοῖσιν
ἐκ μακάρων ράιστα καὶ οὐκ ἀτέλεστα γένοιτο.